

میراحمد رضا مشرف | هم‌زمان باتشدیدتنش‌هادر‌خاورمیانه با آغاز دوباره تجاوز ایالات متحده به شهرهای مختلف ایران و هدف قراردادن زیرساخت‌ها، پایگاه‌های نظامی آمریکایی‌ها در کشورهای حاشیه خلیج فارس توسط پهپادها و موشک‌های نقطه‌زن ایرانی زیر ضرب رفته است. در همین میان، در گوشه و کنار اخباری در مورد تقاضای برخی کشورهای عربی از پاکستان برای انعقاد پیمان دفاعی- امنیتی، مشابه با آنچه میان ریاض و اسلام‌آباد در سپتامبر ۲۰۲۵ اعلام شد، به گوش می‌رسد. در این زمینه به‌طور خاص از تلاش‌های تازه کویت برای دستیابی به چنین توافق‌ی با پاکستان نام برده‌شده است. کویت که پیش از این و در سال ۲۰۲۳ قرارداد همکاری دفاعی محدودی با پاکستان به امضا رسانده بود، اکنون درخواست یک توافق همه‌جانبه دفاعی- امنیتی، در سطح توافق پاکستان و عربستان را مطرح کرده است تا بتواند امنیت این کشور را در برابر تهاجم خارجی تضمین کند. اما به نظر می‌رسد در کنار کویت کشورهای دیگری همچون بحرین، امارات متحده عربی و حتی اردن نیز درخواست‌های کم و بیش مشابهی را مطرح کرده‌اند.

در چنین بستری امکان انعقاد پیمان‌های دفاعی- امنیتی میان دولت‌های عربی و پاکستان از یک سو و روابط حسنه اسلام‌آباد و واشنگتن از سوی دیگر، این گمانه‌زنی را تقویت کرده که پاکستان بخواهد، یا از این کشور خواسته شود نقش ژاندارم منطقه را بر عهده گیرد؛ یعنی مشابه همان نقشی که ایران در دوره پیش از انقلاب برای منطقه ایفا کرده و بخشی از بار مسئولیت آمریکایی‌ها را بر دوش گرفته بود. با این اوصاف اکنون نکات و پرسش‌هایی در مورد نقش آفرینی جدید احتمالی پاکستان در خاورمیانه مطرح است که در اینجا به برخی از مهم‌ترین موارد آن می‌پردازیم.

■ زمینه‌های ارائه طرح ژاندارمی پاکستان در خاورمیانه

اینکه چه عواملی در پررنگ شدن نقش امنیتی- نظامی پاکستان در خاورمیانه تأثیرگذار بوده‌اند، نکته‌ای مهم و درخور تأمل است. بدون تردید بیش و پیش از همه باید به افول هژمونی آمریکا در جهان و به‌شکلی بارزتر در خاورمیانه اشاره کرد. جنگ‌های تحمیلی آمریکا و رژیم صهیونیستی علیه جمهوری اسلامی و نتایج آن تقریباً اکثریت کشورهای عربی و حاشیه خلیج فارس را متقاعد کرده که دیگر نمی‌توانند در تأمین امنیت خود صرفاً به واشنگتن متکی باشند. از سوی دیگر حمله رژیم صهیونیستی به قطر و نگرانی فراینده درباره برنامه‌های توسعه طلبانه این رژیم در قالب طرح سرزمین موعود و نگرانی‌ها نسبت به خروج پیروزمندان ایران از جنگ و هژمونی احتمالی تهران بر منطقه نیز عوامل دیگری برای گرایش دولت‌های عربی به سمت پاکستان تلقی می‌شوند. در عین حال می‌توان به این‌ها موارد دیگری چون نیازهای داخلی پاکستان به‌ویژه در حوزه مالی و انرژی و همچنین پیشینه

روی خط تحلیل

با انتخاب خلیل الحیه، جریان نزدیک به غزه جایگاه خود را در رأس ساختار سیاسی حماس تثبیت کرد

میراث سنوار در دستان فرزند غزه

مطرح بود که می‌توانست وزن سیاسی حماس را به خارج منتقل کند. اما انتخاب الحیه به عنوان چهره‌ای برخاسته از قلب غزه، نشانه تداوم جایگاه راهبردی این منطقه در ساختار رهبری و تأکید بر عدم تفکیک تصمیم‌گیری سیاسی از میدان مقاومت است. الحیه که سابقه ریاست دفتر سیاسی غزه، معاونت جنبش پس از ترور صالح العاروری و رهبری هیئت مذاکره‌کننده حماس در گفت‌وگوهای آتش‌بس را در کارنامه دارد، هزینه سنگینی هم در این مسیر پرداخته است؛ شماری از نزدیکان و فرزندان او در حملات رژیم صهیونیستی به شهادت رسیده‌اند و این سابقه، پایگاه اجتماعی و مشروعیت او را در بدنه مقاومت دوچندان کرده است. پس از شهادت رهبران برجسته‌ای چون هنیه و سنوار، حماس با تشکیل شورای رهبری ویژه، مدیریت بحران را دست داشت. اکنون مهم‌ترین آزمون پیش روی الحیه، مدیریت مرحله پس از جنگ، توقف تجاوزات، رفع محاصره، بازسازی غزه و خنثی‌سازی طرح‌های

محسن فاطمی نژاد | جنبش مقاومت اسلامی فلسطین (حماس) با انتخاب خلیل الحیه به عنوان رئیس دفتر سیاسی جدید خود، بار دیگر وزن جریان نزدیک به غزه را در رأس ساختار سیاسی این جنبش تثبیت کرد؛ انتخابی که پس از شهادت اسماعیل هنیه و یحیی سنوار، پیام روشنی از حفظ انسجام سازمانی و پیوند عمیق میان میدان و دیپلماسی را به همراه دارد.

خلیل الحیه، از چهره‌های با سابقه، متولد نوار غزه و جانشین یحیی سنوار، سال‌ها در ساختارهای تصمیم‌گیری حماس فعالیت کرده است. حماس اعلام کرده این انتخاب پس از فرایند مشورتی و انتخاباتی داخلی با حضور نمایندگان نوار غزه، کرانه باختری، زندان‌های رژیم صهیونیستی و خارج از فلسطین انجام شده؛ فرایندی که در این شرایط امنیتی پیچیده، پویایی و پایداری سازوکارهای داخلی جنبش را به رخ می‌کشد.

پیش از این، نام خالد مشعل نیز به عنوان یکی از گزینه‌های اصلی

آیا امضای پیمان‌های دفاعی با اعراب، اسلام‌آباد را به رؤیای نقش آفرینی فراتر از توانش فرو خواهد برد؟

ردای گشاد ژاندارمی منطقه بر تن پاکستان

■ محدودیت‌های پاکستان در نقش آفرینی جدید منطقه‌ای

اما به همان نسبت که پاکستان از ظرفیت‌های پیشگامی دفاعی و امنیتی در منطقه برخوردار است، محدودیت‌های قابل ملاحظه‌ای نیز بر سر راه این کشور وجود دارد. قرار گرفتن در حوزه ژئوپلیتیکی جنوب آسیا و رقابت با هند به عنوان دشمن و رقیب اصلی می‌تواند تنگناهایی را برای پاکستان در توجه هر چه بیشتر به خاورمیانه ایجاد کند. شرایط نامناسب اقتصادی و وابستگی شدید پاکستان به منابع مالی و انرژی کشورهای عربی هم می‌تواند به جایگاه و اقتدار آن به عنوان برادر بزرگ‌تر و قیم امنیتی کشورهای منطقه خدشه وارد کند. در این میان ناسامانی‌ها و نامنی‌های شدید داخلی در این کشور را هم نباید نادیده گرفت؛ کشوری که ادعای ژاندارمی منطقه را دارد، نمی‌تواند خود گرفتار و غرق در مشکلات حاد امنیتی در داخل باشد. اما مسئله مهم دیگر خروج از رویکرد حفظ توازن در ارتباطات منطقه‌ای و احتمال بروز چالش با همسایگان بزرگی چون ایران است؛ توازن مهمی که اسلام‌آباد طی چند دهه اخیر به‌شدت به آن پایبندی نشان داده و این نقش آفرینی جدید می‌تواند خللی جدی در آن ایجاد کند.

غربی- صهیونیستی برای حذف حماس از آینده فلسطین است. انتخاب خلیل الحیه بیش از یک جابه‌جایی سازمانی، نماد بازسازی هوشمندانه ساختار حماس و تثبیت نقش غیرقابل انکار غزه در معادلات آینده فلسطین است.

فراخبر

اعلام محاصره دریایی عربستان
معادلات هرمز و باب‌المندب را به هم گره زد
نوبت کابوس دریای سرخ

گروه بین‌الملل | بیانیه‌ای که صبح دوشنبه از صنعا منتشر شد، یک عبارت کلیدی داشت که می‌تواند مسیر تحولات آینده دریای سرخ و بازار انرژی را تحت تأثیر قرار دهد: «محاصره در برابر محاصره». نیروهای مسلح یمن اعلام کردند در پاسخ به ۱۲ سال محاصره و تجاوز عربستان علیه این کشور، ممنوعیت کشتیرانی دریایی علیه عربستان را اجرایی می‌کنند و تأکید کردند هرگونه تشدید از سوی ریاض با «تشدید همه‌جانبه و سخت» پاسخ داده خواهد شد.

اهمیت این بیانیه در این است که یک بار دیگر نشان داد جنگ‌های منطقه دیگر محدود به خطوط مقدم زمینی نیستند؛ مسیرهای دریایی و جریان‌های انتقال انرژی به بخش اصلی رقابت تبدیل شده‌اند. یمن با انتخاب عربستان به‌عنوان هدف این هشدار، درواقع نقطه‌ای را نشانه گرفته که برای ریاض و هم‌پیمانان غربی‌اش به‌ویژه آمریکا اهمیت حیاتی دارد: مسیرهای جایگزین صادرات نفت خارج از خلیج فارس.

طی سال‌های گذشته، عربستان برای کاهش آسیب‌پذیری خود در برابر تحولات تنگه هرمز، بخشی از صادرات نفت خود را از مسیر خط لوله شرق-غرب به بندر یمن در ساحل دریای سرخ منتقل کرده است. این مسیر قرار بود یکی راه تنفسی برای صادرات سعودی باشد؛ مسیری که نفت عربستان را بدون عبور از آب‌های خلیج فارس و تنگه هرمز به بازارهای جهانی می‌رساند.

اما تحولات اخیر نشان می‌دهد این راه تنفسی نیز از معادلات امنیتی منطقه جدا نیست. هم‌زمان با افزایش فشارهای آمریکا علیه ایران و تلاش واشنگتن برای اعمال محدودیت‌های دریایی در خلیج فارس، یکی از نگرانی‌های مطرح‌شده این بود که تهران در واکنش به این فشارها، از ظرفیت‌های خود در تنگه هرمز و همچنین موقعیت جغرافیایی متحدانش در دریای سرخ استفاده کند.

در چنین شرایطی، اقدام یمن را می‌توان در چارچوب همین معادله گسترده‌تر ارزیابی کرد. اگر هدف از محاصره دریایی ایران، کنترل مسیرهای انرژی و تغییر رفتار تهران باشد، پاسخ متقابل می‌تواند انتقال هزینه این فشار به مسیرهای جایگزین و شرکای منطقه‌ای آمریکا باشد؛ مسیری که اکنون با اعلام صنعا درباره کشتیرانی عربستان، نشانه‌هایی از آن آشکار شده است.

این تحول همچنین در ادامه ماجرای فرودگاه صنعا اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. چند روز پیش، تلاش برای جلوگیری از فرود یک پرواز ایرانی در صنعا با حمله به باند این فرودگاه همراه شد، اما هواپیما پس از تغییر مسیر توانست در الحدیده به زمین بنشیند. این اتفاق از نگاه یمن، نشانه‌ای از شکست تلاش برای حفظ محاصره هوایی بود و اکنون پاسخ در یابی، ادامه همان منطق در حوزه‌ای حساس‌تر به شمار می‌رود.

پیام اصلی صنعا در هر دو پرونده روشن است: هرگونه فشار فراگیر، با پاسخ در همان سطح مواجه خواهد شد. به همین دلیل، مسئله فقط یک تقابل میان یمن و عربستان نیست؛ بلکه به بخشی از رقابت بزرگ‌تر بر سر کنترل مسیرهای حیاتی انرژی در منطقه تبدیل شده است.

اکنون باب‌المندب در کنار هرمز، به یکی از نقاطی تبدیل شده که تحولات آن می‌تواند بر محاسبات امنیتی و اقتصادی جهان اثر بگذارد. در شرایطی که بازار انرژی بیش از هر زمان دیگری نسبت به ریسک‌های ژئوپلیتیکی حساس است، حتی تهدید علیه یک مسیر دریایی می‌تواند هزینه‌های جدیدی برای بازیگران منطقه‌ای و جهانی ایجاد کند.

وزارت امور اقتصادی و دارایی
گمرک جمهوری اسلامی ایران
حوزه نظارت گمرکات استان سیستان و بلوچستان

(آگهی مناقصه عمومی یک مرحله ای) نوبت اول

نام دستگاه : حوزه نظارت گمرکات استان سیستان و بلوچستان

ردیف	موضوع مناقصه	برآورد اولیه (ریال)	میزان تضمین شرکت در فرآیند ارجاع کار(ریال)	شماره مناقصه
۱	خرید سرور جهت گمرکات استان سیستان و بلوچستان	۱۹۰/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۹/۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰	۲۰۵۵۰۰۰۳۶۰۴۰۰۰۰۰۰۴

–کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکات از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضاء الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

تاریخ انتشار مناقصه در سامانه ۱۴۰۵/۰۴/۲۴ می باشد.

- مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از سایت : تا ساعت ۱۹ عصر روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۳۰
 - مهلت ارسال پاسخ پیشنهادها از طریق سامانه : تا ساعت ۱۳ عصر روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۱
 - زمان بازگشایی پاکات : ساعت ۱۰ صبح روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۱۲
- جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت الف به آدرس زاهدان، بلوار شهید مطهری، حوزه نظارت گمرکات استان مراجعه و یا با شماره تلفن ۰۵۴-۳۳۲۲۹۴۹۴ تماس حاصل فرمایید.

حوزه نظارت گمرکات استان سیستان و بلوچستان

شناسه آگهی ۲۲۳۰۱۴۵ ممیم الف ۴۰۲۶

مجتمع چاپ و نشر روزنامه قدس

اجاپ افست | چاپ شیت | چاپ رول | بویوی | سلفون | لیتوگرافی | صحافی | برش |

مجهزترین چاپخانه شرق کشور با پرسنل حرفه‌ای

